

Τεύχος 20, Φλεβάρης 2009
χωρίς αντίτιμο
Εκδίδεται από
το ελευθεριακό στέκι
"Πικροδάφνη"

Αγ. Βασιλείου & Π.Π. Γερμανού 22
Μπραχάμι
Τ.Θ. 72086 Τ.Κ.16310
stek_i_pikrodafni@yahoo.gr

* Τα κείμενα που δημοσιεύονται στο
"νήριον" μπορεί να μην είναι πάντα
αποτέλεσμα συλλογικής
συμφωνίας, ωστόσο την ευθύνη
δημοσίευσής τους φέρει η συνέλευση
του στεκιού

13 μόλις αποδείξεις

[μέσα από την εξέγερση του Δεκέμβρη]

Στα τέλη της χρονιάς που πέρασε, όλη η Ελλάδα έζησε μια εξέγερση. Όσοι βρέθηκαν στο δρόμο εκείνες τις πρώτες ώρες και μέρες μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του δεκαπεντάχρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον αστυνομικό Κορκονέα, ένωσαν πως ο χαρακτηρισμός αυτός ανταποκρίνεται σε αυτό που συνέβη. Δεν είναι τυχαίο ότι όλα τα ξένα μμε αναμετέδωσαν τα γεγονότα θέτοντάς τα σε μία τέτοια διάσταση, ενώ όλα τα αφεντικά της Ευρώπης ανησύχσαν μήπως η εξέγερση περάσει τα σύνορα και φτάσει στα δικά τους χωράφια...

Είδαμε, κάναμε, μάθαμε, ακούσαμε, είπαμε, ζήσαμε πολλά. Και όλα αυτά τα κάναμε πάρα πολλοί μαζί. Πέρα απ' αυτά όμως, είναι πολλά πράγματα που για εμάς έχουν αποδειχτεί πλέον πως πράγματι συμβαίνουν ή πως πράγματι έτσι είναι και όχι όπως πολλοί άλλοι ισχυρίζονται πως είναι. Μέσα από αυτή την εξέγερση, για εμάς:

- αποδείχτηκε πως στο εσωτερικό της αστυνομίας, υπάρχει ένα σοβαρό ποσοστό μπάτσων, στο οποίο έχει δοθεί από το κράτος η ένοπλη δυνατότητα να χτυπάει και να σκοτώνει ανθρώπους. Για αυτούς τους ένστολους και τα ακροδεξιά λιγοστά μυαλά τους, κάποιοι άνθρωποι θεωρούνται μιάσματα. Σαν τέτοια «μιάσματα» αντιμετώπιζε όλους αυτούς τους νεολαίους στον πεζόδρομο της Μεσολογγίου στα Εξάρχεια ο Κορκονέας και σημάδεψε εν ψυχρώ και για ασημαντή αφορμή το σώμα του δεκαπεντάχρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Αποδείχτηκε λοιπόν πως το πιο διαδομένο σύνθημα της εξέγερσης, το «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι» δεν είναι υπερβολή.
- αποδείχτηκε πως αυτό το πολιτικό σύστημα είναι ανάλγητο, εφόσον λίγα μόλις λεπτά μετά τη δολοφονία, τα ΜΑΤ έκαναν προκλητικότερη εμφάνιση στα Εξάρχεια. Η κυβέρνηση δεν άλλαξε κανένα από τα κεφάλια της αστυνομίας ή της κυβέρνησης, ενώ έγινε και συντονισμένη προσπάθεια μέσω των μμε το σενάριο του «εξοστρακισμού» να εξορίσει για άλλη μια φορά την αλήθεια από το μυαλό και τη σκέψη των ανθρώπων.
- αποδείχτηκε ότι τα τηλεοπτικά κανάλια είναι απόλυτα ελεγχόμενα από τα αφεντικά τους, τους ιδιοκτήτες επιχειρηματίες και τις κομματικές γραμμές που εξυπηρετούν, απέχοντας έτη φωτός αυτά που έλεγαν από αυτά που πραγματικά συνέβαιναν και συμβαίνουν εδώ. Δεν είναι τυχαίο που ενώ όλα τα τηλεοπτικά μέσα του πλανήτη μιλούσαν για μία ανησυχητική –για τα απανταχού– αφεντικά κοινωνική εξέγερση στην Ελλάδα, τα εγχώρια κανάλια, οι δημοσιογράφοι και οι «φιλοξενούμενοι» στα τηλεοπτικά παράθυρα μαϊντανόι-πολιτικοί μιλούσαν για «κουκουλοφόρους» και «σκοτεινά κέντρα που εξυπηρετούν ξένα συμφέροντα». Αποδείχτηκε λοιπόν ότι το σύνθημα «αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι» περιγράφει μια μεγάλη αλήθεια.
- αποδείχτηκε ότι όταν αυτοοργανωνόμαστε, εξεγειρόμαστε και βρισκόμαστε δυναμικά στους δρόμους, στο κέντρο και στις γειτονιές αυτής της μεγαλόπολης αλλά και όλης της επικράτειας, έχουμε τεράστια δύναμη, μπορούμε να παραλύσουμε την οικονομία τους, μπορούμε να κλείσουμε την αστυνομία στα τμήματά της, μπορούμε

να νιώσουμε την ελευθερία μέσα από το να συμπράττουμε στο δρόμο, μπορούμε να εκμηδενίσουμε τη δύναμη και την κηδεμονία όλων των κομμάτων, μπορούμε να οικειοποιηθούμε δημόσια κτίρια (π.χ. δημαρχία, πνευματικά κέντρα, κλπ) προκειμένου να ανοίξουν πραγματικά στους αγωνιζόμενους και σε όλους τους πολίτες και όχι να είναι σφηκοφωλιές κομματικών παραγοντίσκων και κηφήνων. Αποδείχτηκε λοιπόν πως το σύνθημα «χωρίς κόμματα, χωρίς ιεραρχία, κοινωνία ελεύθερη δίχως εξουσία» μπορεί να γίνει σήμερα κάτι πραγματικό, για λίγες μέρες ίσως, αλλά γιατί όχι για πάντα.

- αποδείχτηκε ότι η δύναμη μίας μη-ελεγχόμενης εξέγερσης, η οποία περικλείει και αρκετά ελευθεριακά χαρακτηριστικά, όπως την αυτοοργάνωση, τον αυθορμητισμό, τις επιθέσεις σε τράπεζες, μεγάλες εταιρείες και αστυνομικά τμήματα, το απόλυτο ακρήστευμα των κομμάτων, κλπ, μπορεί να τους τρομάξει πολύ. Κι αυτό όχι μόνο γιατί φοβήθηκαν για την κυβερνητική τους θέση, αλλά γιατί ένιωσαν να απειλείται το σάπιο οικονομικό τους σύστημα, ο καπιταλισμός, και το ελεεινό και διεφθαρμένο πολιτειακό τους σύστημα, η κοινοβουλευτική δημοκρατία. Αυτή η εξέγερση μας κάνει να φωνάζουμε ακόμα δυνατότερα το σύνθημα «πόλεμο σε κράτος και αφεντικά, για την αυτοδιεύθυνση σε κάθε γειτονιά».
- αποδείχτηκε ότι η διεθνής αλληλεγγύη στους εξεγερμένους της Ελλάδας είχε φοβερό αντίκτυπο σε όλα τα αφεντικά του πλανήτη και ιδιαίτερα σε εκείνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Φοβούμενο το ελληνικό κράτος, μετά τις καταλήψεις ή τις επιθέσεις σε ελληνικές πρεσβείες και προξενεία από το Μεξικό ως τη Μόσχα και από το Λονδίνο και το Βερολίνο ως τη Ρώμη και το Τορίνο, ότι τα κτίριά της σε διεθνές επίπεδο θα γίνουν τα σημεία έκφρασης ενός όλο και μεγαλύτερου κύματος αλληλεγγύης και οργής, τα έκλεισε όλα άρον-άρον. Αποδείχτηκε λοιπόν ότι το σύνθημα «η αλληλεγγύη το όπλο το λαών, πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών» δεν είναι κούφια λόγια αλλά μπορεί να ενισχύσει ουσιαστικά τον αγώνα και την εξέγερση που γίνεται σε μια γωνιά του πλανήτη.
- αποδείχτηκε ότι η οργή σε όλο αυτό το χάλι που ζούμε και έχει επιβάλει σε όλους μας μια ψυχοσύνθεση ότι το αύριο θα είναι αναμφισβήτητα χειρότερο, είναι τόσο μεγάλη και μπορεί να εκφράζεται τόσο βίαια και μαζικά, που ξεπερνάει κάθε διαχωρισμό στο δρόμο και στα κατειλημένα κτίρια μεταξύ μαθητή και εργαζόμενου, ντόπιου και μετανάστη, άντρα και γυναίκας, λευκού και μαύρου. Αποδείχτηκε πολύ απλά και ξεκάθαρα ότι «το δίκιο το έχουν οι εξεγερμένοι και όχι οι ρουφιάνοι και οι προσκηνυμένοι».
- αποδείχτηκε ότι τα δύο μεγάλα κόμματα δε διαφοροποιούνται σε τίποτα και η μόνη κοινωνική τους πρόσβαση επιτυγχάνεται ακόμα μέσα από το πελατειακό σύστημα της βουλευτικής επικράτειας του καθενός τους. Επιχειρώντας έτσι, με τον φόβο της ανεργίας και της αφραγκίας, να μας χώσουν όλους στον κουβά τους με τα σκατά τους. Εδώ απλά επιβεβαιώθηκε η λαϊκή ρήση ότι «όλοι οι καριόληδες μια εταιρεία».
- αποδείχτηκε ότι το ΚΚΕ, όχι μόνο κομμουνιστικό και αντισυστημικό κόμμα δεν είναι, αλλά αποτελεί έναν από τους πιο συντηρητικούς και καθεστωτικούς πολιτικούς μηχανισμούς που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία. Ότι δεν ελέγχεται από το ΚΚΕ, θεωρείται έργο κάποιων προβοκατόρων της αστυνομίας. Δεν υπερασπίστηκε κανείς άλλος την αστική νομιμότητα και την αστυνομική θηριωδία όπως το ΚΚΕ αυτές τις μέρες. Έστειλε κνίτες με απόφαση της κεντρικής επιτροπής του κόμματος (!) να πιάσουν τις σχολές για να μην καταληφθούν από εξεγερμένους, κατηγόρησε όλο αυτό το κύμα των νέων που επιτέθηκε οργισμένα σε αστυνομικά τμήματα και τράπεζες ως πράκτορες της αστυνομίας μαντρώνοντας τους δικούς του νέους σε ξεχωριστές για άλλη μια φορά συγκεντρώσεις, δημοσίευσε διήγημα στον «Ριζοσπάστη» που «βγάζει λάδι» τον φονιά όσο καμία άλλη αστική φυλλάδα. Δεν είναι τυχαίο πως το ΚΚΕ το μόνο που κατάφερε –και ασφαλώς ούτε και ντράπηκε– είναι να παίρνει διαρκώς δημόσια για τη στάση του τα εύσημα από το ΛΑΟΣ και τους χιτλερικούς βουλευτές του Βορίδη και Πλεύρη. Στους τοίχους της εξεγερμένης Αθήνας, γράφτηκε ένα σύνθημα που έλεγε «Βάρκιζα τέλος», κι άλλο ένα «γαμημένη ΚορΚονΕα», κι άλλο ένα...
- αποδείχτηκε ότι το «πολυσυλλεκτικό» μαγείρεμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι παρά μία σούπα, στην οποία η άνοδος των ποσοστών στις δημοσκοπήσεις καθιστά όλα της τα συστατικά πετυχημένα, ενώ η κάθοδός τους προκαλεί κόντρες για το ποιος τελικά με τα «λόγια» ή τα «χάδια» του πάει να χαλάσει αυτού του τύπου τα πολιτικά μαγειρέματα. Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν χάιδεψε κανέναν (άλλωστε, ποιος λογάριαζε σε μια τέτοια εξέγερση τέτοια χάδια...). Απλά, κατεβάζοντας τα κομματικά του στελέχη στον δρόμο, δίπλα στους εξεγερμένους, αλλά καταδικάζοντας όλα όσα συνέβαιναν, θέλησε, όπως και με τις μεγάλες και βίαιες σε ορισμένες περιπτώσεις φοιτητικές διαδηλώσεις πριν ενάμισι περίπου χρόνο, να αφήσει μία παρακαταθήκη για την εκλογική καπήλευση αυτής της λαϊκής –και ασφαλώς σε μεγάλο βαθμό νεολογιστικής– εξέγερσης. Βέβαια, στο ίδιο κόμμα χωράνε όλες οι ερμηνείες γι' αυτά που συνέβησαν, όπως μεταξύ άλλων και η υποβάθμιση της εξέγερσης δια στόματος

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Συλλήψεις: 273 – Προφυλακίσεις: 67

- Συλλήψεις έγιναν στις πόλεις: Αθήνα, Βόλος, Ζάκυνθος, Ηράκλειο, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Καβάλα, Καστοριά, Κοζάνη, Λάρισα, Πάτρα, Πτολεμαΐδα, Ρέθυμνο, Ρόδος, Τρίκαλα, Χανιά

- Δεν έγιναν συλλήψεις στις εξής πόλεις όπου έλαβαν χώρα συγκρούσεις, πορείες ή απλές διαμαρτυρίες: Σέρρες, Χαλκίδα, Βέροια, Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη [σύμφωνα με συντρόφους από τις πόλεις αυτές]. Δράμα, Καρδίτσα, Φλώρινα, Χίος, Μυτιλήνη, Κόρινθος, Κεφαλλονιά, Λαμία, Αγρίνιο, Ναύπακτο, Νάουσα, Σύρος, Άμφισσα, Σάμος, Κέρκυρα, Άρτα, Καλαμάτα, Σπάρτη, Τρίπολη, Μεσολόγγι, Πύργος, Ηγουμενίτσα, Ικαρία. [σύμφωνα με τα (τοπικά) media και συντρόφους στο Indy media].

Οι προσαγωγές φυσικά ήταν πολλές χιλιάδες και αδύνατον να υπολογιστούν, για αυτό και δεν αναφέρονται.

- Πορείες αλληλεγγύης:

- παραμονή Χριστουγέννων

- παραμονή Πρωτοχρονιάς

- 17/1 πανελλαδικό κάλεσμα για πορεία στη Λάρισα

Η ιδιαιτερότητα στη Λάρισα είναι ότι οι συλληφθέντες που συνελήφθησαν εκεί στη διάρκεια των ταραχών του Δεκέμβρη παραπέμπονται με τον τρομονόμο.

- 24/1 πανελλαδική ημέρα αλληλεγγύης

- Δράσεις Αλληλεγγύης, όπως πορείες, καταλήψεις προξενίων, πρεσβειών, συγκεντρώσεις, επιθέσεις σε τράπεζες κτλ έγιναν και σε πολλές χώρες και πόλεις του εξωτερικού. Μερικές από αυτές είναι: Βερολίνο, Κροατία, Λονδίνο, Γαλλία, Κύπρος, USA, Δανία, Σουηδία, Ελβετία, Ιταλία, Βέλγιο, Τουρκία, Πολωνία, Ισπανία, Μελβούρνη, Κολονία, Δουβλίνο, Μεξικό, Βουλγαρία, Ολλανδία, Μπρατισλάβα, Εδιμβούργο, Ρουμανία, Αργεντινή, Σκόπια, Πορτογαλία, Λουξεμβούργο, Καναδάς, Ουρουγουάη, Ν. Κορέα, Βόννη, Πολωνία, Σεράνιεβο κτλ.

**As ενώσουμε τις μοναδικότητες
μας σε ένα ελεύθερο αύριο...**

Κουβέλη σε «αθλιότητες κουκουλοφόρων στο κέντρο της Αθήνας». Αυτοί οι πολιτικά κινούμενοι κάποιες στιγμές έρχεται η ώρα να πληρωθούν και το δίλημμα του συνθήματος «τέρμα πια οι αυταπάτες, ή με τις κουκούλες ή με τις γραβάτες» μπαίνει επιτακτικά και αναπόφευκτα.

- αποδείχτηκε πως μέσα σε αυτήν την ανεξέλεγκτη κατάσταση της εξέγερσης, οι παραδοσιακές δομές και σχήματα, όπως τα κόμματα, οι οργανώσεις της αριστεράς και τα σωματεία δεν είχαν καμία απολύτως συμμετοχή και επίδραση στην πορεία των γεγονότων. Όποιος θέλει να εντοπίσει για ιδίον μικροπολιτικό όφελος ότι το «κέντρο του αγώνα» ήταν η κατάληψη στην οποία αυτός και η οργάνωσή του συμμετείχε είναι ευτυχώς σήμερα περισσότερο φαιδρός παρά επικίνδυνος. Αυτή η εξέγερση δεν είχε ούτε κέντρο ούτε ηγέτες. Αυτή η εξέγερση δεν είχε κανένα «συγκεκριμένο» αίτημα, όσο κι αν στενοχώρησε αυτό τους αριστερούς και τους -εκ των αριστερών υποτίθεται- συνοδοιπόρους τους. Αυτή η εξέγερση ήταν ένα απρόσμενο σε εύρος και (αντι-)βία κοινωνικό ξέσπασμα, ήταν μία ξεκάθαρη έκφραση εκείνου του συνθήματος που γεννήθηκε πριν πέντε χρόνια σε μία άλλη λαϊκή εξέγερση στην Αργεντινή και που έλεγε «κάτω οι πάνω, πάνω κανείς».

- αποδείχτηκε ότι οι ελευθεριακές πρακτικές, όπως οι καταλήψεις κρατικών (δημοτικών) κτιρίων και συνδικαλιστικών ενώσεων (ΓΣΕΕ, εργατικά κέντρα), σαν μία ολότελα νέα μορφή δράσης, καθώς και οι ανοιχτές λαϊκές συνελεύσεις μπορούν να ωθήσουν περαιτέρω μία τέτοια εξέγερση και να την μετουσιώσουν σε ένα σύνολο μορφών και δομών αυτοοργάνωσης και άμεσης δημοκρατίας εν δυνάμει ανταγωνιστικό στην γενικά πλέον αποδεκτή ως προβληματική κυρίαρχη οργάνωση της κοινωνίας. Εδώ ας μας επιτραπεί να επισημάνουμε ότι τέτοιες μορφές δράσης και αυτοοργάνωσης άνοιξαν το δημόσιο διάλογο και την έμπρακτη αλληλεγγύη στην εξέγερση σε περιοχές έξω από το κέντρο της Αθήνας, όπου χρόνια τώρα σύντροφοι έχουν αναπτύξει μία συνεχή τοπική ελευθεριακή δράση [Χαλάνδρι, Μπραχάμι (Άγιος Δημήτριος), Βύρωνα, Ζωγράφου, Περιστερί, κλπ]. Τελικά αποδείχτηκε, έστω κι αν δεν έγινε ασφαλώς εφικτό με μία τέτοιου μεγέθους εξέγερση να ανατραπεί μία πολιτική εξουσία, ότι «σ' αυτούς τους δρόμους, σ' αυτήν την κοινωνία, μια μέρα η εξέγερση δε θα 'ναι ουτοπία».
- αποδείχτηκε πως ασφαλώς μία τέτοιου είδους εξέγερση δεν είναι μία επαναστατική διεργασία και πως οι περισσότεροι άνθρωποι ίσως να επιστέφουν στο σπίτι τους τόσο εύκολα και γρήγορα όσο ξαφνικά βγήκαν στους δρόμους. Δεν μας απογοητεύει αυτό, γιατί υπάρχουν και πολλοί που δεν (θα) το κάνουν. Ανεξάρτητα τι έκανε και τι δεν έκανε όλες αυτές τις άγριες μέρες του Δεκεμβρη, ο καθένας ας αναλάβει από εδώ και στο εξής τις ευθύνες του. Το τί επίπεδο διαβίωσης και ποιότητα ζωής μάς ετοιμάζουν είναι πλέον ολοφάνερο. Για εμάς, απλά ισχύει εκείνο το σύνθημα που ποτέ δεν παλιώνει και που δικαιώνει πάντα όσους πράγματι το πιστεύουν, πως «ο αγώνας συνεχίζεται». Καλημέρα!

Ελευθεριακό Στέκι Πικροδάφνη

23/11/2009

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

Ηεν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου από τον ένστολο ειδικό φρουρό Επαμεινώνδα Κορκωνέα το βράδυ της 6ης Δεκέβρη, πυροδότησε την οργή και την αγανάκτηση χιλιάδων ανθρώπων και οδήγησε σε μια λαϊκή εξέγερση σε όλο τον ελλαδικό χώρο, αλλά και σε κινήσεις αλληλεγγύης σε όλο τον κόσμο.

Στη διάρκεια της εξέγερσης αναδύθηκαν προσπάθειες γνήσιας λαϊκής έκφρασης και οργάνωσης από τα κάτω. Αυτές ήταν, οι προσπάθειες για ανοικτές λαϊκές συνελεύσεις σε κατειλημένα δημοτικά και κρατικά κτίρια, σε εργατικά κέντρα και σε χώρους εργασίας, στις γειτονιές και στα κέντρα των πόλεων. Προσπάθειες που έγιναν αυθόρμητα, παράλληλα με τις δράσεις στο δρόμο και οι οποίες άνοιξαν τη δυνατότητα για να συνευρεθούν οι αγωνιζόμενοι. Σε αυτές τις συνελεύσεις αναδείχθηκαν τα κοινωνικά-ταξικά χαρακτηριστικά της εξέγερσης, ως μία εξέγερση των από κάτω, αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στα κέντρα λήψης αποφάσεων του αστικού κοινοβουλευτισμού, του συνθηκολογημένου συνδικαλισμού, των κομμάτων και των δημοτικών φορέων. Αυτών που βιώνουν πολύμορφη επίθεση από τον καπιταλισμό και το σύστημα της οικονομίας της αγοράς, σε κάθε έκφανση της ζωής τους (εργασιακό, οικολογικό, οικιστικό, εκπαιδευτικό, κοκ).

Μια πτυχή αυτής της εξέγερσης αποτέλεσε και η κατάληψη του δημαρχείου του αγίου δημητρίου που πραγματοποιήθηκε από 11/12 έως και 16/12. Στόχος της κατάληψης αυτής ήταν να αποτελέσει το κατειλημμένο δημαρχείο έναν χώρο ενημέρωσης, αντιπληροφόρησης, συνδιαμόρφωσης λόγου και δράσης. Η καθημερινή διεξαγωγή λαϊκών συνελεύσεων – με τη συμμετοχή μέχρι και 300 ατόμων – αποτέλεσε βασικό στοιχείο της κατάληψης, κατά τη διάρκεια των οποίων αναπτύχθηκαν προβληματισμοί και θεματικές όπως: η κοινωνική εξέγερση και τα βαθύτερα αίτια της, η κρατική βία και καταστολή, η αυτοοργάνωση των κοινωνικών αγώνων, ο ρόλος των μμε, προβλήματα καθημερινής επιβίωσης που αντιμετωπίζουμε όλοι στο σχολείο, την εργασία, καθώς και το θέμα των συλληφθέντων της εξέγερσης.

Από τις συνελεύσεις αυτές αποφασίστηκαν και πραγματοποιήθηκαν μια σειρά ενεργειών, όπως συγκεντρώσεις και πορείες με αίτημα της απόσυρση των κατηγοριών των συλληφθέντων της εξέγερσης, μοιράσματα κειμένων που συνδιαμορφώθηκαν, αφισοκολλήσεις και αναρτήσεις πανό, παρέμβαση στα ακυρωτικά μηχανήματα του μετρό της Αθήνης, συμμετοχή σε κεντρικές πορείες αλληλεγγύης, τόσο για τους συλληφθέντες όσο και για την εργάτρια Κ. Κούνεβα.

Η λαϊκή συνέλευση, η οποία συνεχίζεται ακόμα (katadimadim.blogspot.com), αποτελεί έναν χώρο όπου ο καθένας και η καθεμία από εμάς μπορεί να επικοινωνήσει και να εκφραστεί ελεύθερα και ισότιμα. Είναι μια διαδικασία ανταγωνιστική προς την κυρίαρχη λογική που μας έχει συνηθίσει να λειτουργούμε με ανάθεση των ζητημάτων που μας απασχολούν σε άλλους, σε "ειδικούς" και αντιπροσώπους της ίδιας μας της ζωής.

Αυτός ήταν και ο λόγος που η δημοτική αρχή ήταν στο απέναντι πεζοδρόμιο και από εκεί προσπάθησε να τρομοκρατήσει μαζί με την αστυνομία, χρησιμοποιώντας συκοφαντίες για δήθεν υλικές ζημιές αλλά και με τρομοφήμες για επιθέσεις στα μαγαζιά του αγίου δημητρίου.

Επίσης, παρότι η κατάληψη επιθυμούσε να συνεισφέρει στην αντιμετώπιση επείγοντων περιστατικών, όπως π.χ. οι κάρτες παραμονής μεταναστών και η μισθοδοσία των υπαλλήλων και για αυτό ήρθε σε συνεννόηση με το σωματείο εργαζομένων, ο δήμαρχος για άλλη μια φορά επέλεξε να προβοκάρει την κίνηση αυτή και να αποδείξει πως βρίσκεται στη θέση αυτή για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του ίδιου και όχι των πολιτών. Σε αντίθεση με την δημοτική αρχή, το σωματείο εργαζομένων στο δήμο, έδειξε από την πρώτη στιγμή διάθεση για συνεργασία και με τη θετική του αυτή στάση συνέβαλε στην ευρυθμική λειτουργία της κατάληψης.

Η κατάληψη του δημαρχείου του αγίου δημητρίου "...έδωσε μια νέα πνοή αντίρροπης κίνησης προς την εξουσία και τα δολοφονικά κατασταλτικά της μέσα..Έγινε για να στεγάσει την οργή μας που εκφράστηκε στους δρόμους και να διευρύνει το πεδίο της σύγκρουσης και του πολιτικού λόγου που τη συνοδεύει..."

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ «ΗΜΕΡΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ»

Κατά μήκος της κοίτης του Ρέματος έχουν αναπτυχθεί πολλές αυτοοργανωμένες πρωτοβουλίες κατοίκων που ασχολούνται τακτικά με την περιποίηση της ρεματιάς. Πέρα από αυτούς τους κατοίκους, καθημερινή επαφή με το ρέμα έχουν δυστυχώς και κάποιοι λιγότερο "ευαισθητοποιημένοι", καθώς και αρκετές ρυπογόνες και "απρόσεκτες" επιχειρήσεις.

Όσο για την εκάστοτε δημοτική αρχή, ευτυχώς για όλους μας και πρωτίστως για το ρέμα μας, σχετικά σπάνια (αλλά δυστυχώς επίμονα) ασχολείται μαζί του.

Η ιστορία

...Ξεκινάει με τα σχέδια του ΥΠΕΧΩ-ΔΕ και τις ευλογίες ή την σιωπηρή συναίνεση όλων ανεξαιρέτως των δημοτικών παρατάξεων, που προέβλεπαν την αντικατάσταση της ρεματιάς από έναν τσιμεντένιο ανοιχτό αγωγό (όπως έγινε στην Ηλιούπολη) και σε μεταγενέστερα σχέδια από την τραγελαφική «Λεωφόρο Πικροδάφνης». Τότε είχαν δημιουργηθεί επιτροπές κατοίκων οι οποίες είχαν έρθει σε έντονη σύγκρουση με όλους τους εμπλεκόμενους (υπουργείο, δημοτικές αρχές, εργολάβους) και μετά από αλληπάληδες κινητοποιήσεις (συνεχείς παρεμπόδιση των έργων και παρεμβάσεις σε δημοτικά συμβούλια, καθαρισμούς, δεντροφυτεύσεις, συναυλίες, συγκεντρώσεις, κείμενα, αφίσες κλπ) κατάφεραν να σταματήσουν τα έργα και νομικά, όταν το συμβούλιο της επικρατείας έκρινε παράνομη οποιαδήποτε παρέμβαση στην κοίτη. Τότε η προηγούμενη δημοτική αρχή αναγκάστηκε να υιοθετήσει μια δήθεν πιο οικολογική αλλά επι τις ουσίες πιο μολυσματική τακτική που κληρονόμησε και η διάδοχη της και συνεχίζει μέχρι σήμερα. Τσιμεντένιες παρεμβάσεις και ασφαλοστρώσεις στα απρανή (πρόκληση δηλαδή κατολισθήσεων και απαίτηση όλο και περισσότερου τσιμέντου), καθαρισμοί με μηχανήματα (που μαζεύουν περισσότερα δέντρα παρά σκουπίδια), σχέδια εμπορικής εκμετάλλευσης κλπ

Το λεμονόδασος της οδού Ξάνθης

...αποτελεί ένα πολύ πρόσφατο παράδειγμα. Πρόκειται για ένα απ' τα μορφότερα σημεία του ρέματος, πράγμα το οποίο οφείλεται επι το πλείστον στους κατοίκους τις εν λόγω περιοχής που φυτεύουν, ποτίζουν και διώχνουν κακήν κακώς τους απεσταλμένους του δήμου (εργολάβους). Αφού η δημοτική αρχή σχεδίασε ένα αναψυκτήριο, μια παιδική χαρά και μπόλικο τσιμέντο φυσικά, έκοψε την παροχή νερού με αποτέλεσμα να μαραθούν οι περισσότερες λεμονιές. Στην συνέχεια κλείδωσε τον χώρο και ξεκίνησε καταστροφικές εργασίες. Το στέκι σαν απάντηση διοργάνωσε κάποιες δεντροφυτεύσεις, "απελευθέρωσε" το χώρο και "ενόχλησε" τον εργολάβο. Όταν αυτός ξαναεμφάνιστηκε ανέλαβαν οι κάτοικοι και πέρασε και μια βόλτα απ' το τμήμα αφού τα έργα είναι παράνομα.

Στο γεφυράκι της οδού Λαβάνη

...το στέκι διοργάνωσε φέτος δεντρο-

φυτεύσεις και καθαρισμούς. Σε έναν από αυτούς μάλιστα οι σκαούλες που μαζεύτηκαν τοποθετήθηκαν στην είσοδο του δημαρχείου και τον τοίχο κόσμισε το σύνθημα "έξω οι μπουλντόζες απ' του ρέματος τα μέρη, σας επιστρέφουμε σκουπίδια μαζεμένα με το χέρι". Με προκλητικό τρόπο Αύγουστο μήνα, συνεργείο του δήμου "καθάρισε" την συγκεκριμένη περιοχή και ξερίζωσε σχεδόν όλα τα δεντράκια, προφανώς όχι με το χέρι...

Το θράσος των τοπικών αρχόντων
...όμως δεν έχει τελειωμό. Η δημαρχιακή επιτροπή έχει μηνήσει κάποιους από τους αγωνιζόμενους κατοίκους, με την αστεία κατηγορία της συκοφαντικής δυσφήμισης. Ο πταισματοδίκης θα γελάσει πολύ για δεύτερη φορά καθώς παλαιότερα είχε ασκηθεί δίωξη και για επιτίδεια απελευθέρωση ερπετών!!! Ξέρουμε καλά πως οι πολιτικοί δεν έχουν οικολογική ευαισθησία. Η εξουσία και όσα αυτή συνεπάγεται...είναι που τους ενδιαφέρει. Και το ξέρουμε καλά όχι γιατί το ακούσαμε κάπου, αλλά γιατί αυτούς που είναι και λίγο πιο αποτυχημένοι και έχουν συμβιβαστεί με μία καρέκλα στο δήμο (και όχι στη χώρα) που ζουν τους έχουμε ζήσει σαν Ελευθεριακό στέκι «Πικροδάφνη» τα τελευταία 8 χρόνια. Η οποιαδήποτε ευαισθησία τους τελειώνει απότομα όταν δεν έχουν κανένα υλικό κέρδος από αυτή. Όλοι αυτοί που δήθεν νοιάζονται για τα κοινά, ήταν απόντες όταν ένα τόσο έντονα κοινό ζήτημα για το δήμο μας διακυβευότανε. Γιατί; Γιατί οι κάτοικοι υποψιασμένοι, είχαν αποφασίσει να προστατεύουν από τα υστερόβουλα κίνητρα τους. Στις επιτροπές μιλάγε ο καθένας σαν Γιάννης, Κώστας, Μαρία και όχι σαν μέλος της τάδε ή της δείνα παράταξης. Κανένας υποψήφιος από καμία παράταξη δεν το άντεξε αυτό και έτσι κανείς τους δεν αξιόθηκε να γεμίσει το βιογραφικό του με τους αγώνες του για το ρέμα, μπας και πλανέψει την ψήφο μας.

Είμαστε και σήμερα εδώ
...διεκδικώντας στην πράξη το ρέμα ως ανοιχτό δημόσιο χώρο όπου οι ίδιοι οι κάτοικοι θα αποφασίζουμε για την τύχη του και την διαχειρισή του. Κάνοντας το δίκαιο, ανεξάρτητα απ' το αν ένα θεσμικό συμβούλιο μας νομιμοποιεί ή όχι. Το δίκαιο κάνουμε ακόμα και όταν αυτό βγαίνει στην παρανομία. Οι διοργανωτές της σημερινής «ημέρας» είναι σήμερα εδώ, ενώ όλες τις υπόλοιπες μέρες ασχολούνται με τις παράνομες αδικίες τους και με το πώς θα καταφέρουν να τις νομιμοποιήσουν. Αν κάποια στιγμή τα καταφέρουν, θα κατεβάσουν τις μπουλντόζες ακόμα πιο χαμηλά και εμείς θα είμαστε και πάλι τα "κακά" «παιδιά», «που ερχόμαστε από άλλες περιοχές» και τα λοιπά...Μακάρι το μέλλον να μας διαψεύσει, αλλά έχουνε δείξει το ποιόν τους, ξανά και ξανά.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
"ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ"
ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΙΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ Η ΡΕΜΑΤΙΑ ΕΛΕΥΘΕ-
ΡΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ**

Ελευθεριακό στέκι «Πικροδάφνη»
για την δημοτική «ημέρα περιβάλλοντος»
28/9/08

Προτάσσοντας την αυτοοργάνωση και τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες συσπείρωσε γύρω της ανθρώπους που έχουν πάρει σαφή θέση για τα γεγονότα. Ανθρώπους που έχουν αποφασίσει πως δεν μπορούν να παραμένουν εγκλωβισμένοι στο μικρόκοσμό τους και έχουν την ανάγκη να συναντηθούν με άλλους και σε μια ισότιμη βάση να συνθέσουν τις μικρές και μεγάλες αντιστάσεις που απαιτούνται για μια αξιοπρεπή ζωή.

Μιλώντας γενικότερα, σε αυτές τις διαδικασίες δημιουργήθηκε η σπίθα για κάτι μονιμότερο και πιο ριζοσπαστικό. Μέχρι τώρα είχαμε σε πολλές περιοχές της χώρας κινήσεις πολιτών που ασχολούνταν με ζητήματα τοπικά, υγείας, εκπαίδευσης, κοκ. Ήταν κινήσεις με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, που βασίζονταν στην ελεύθερη και ισότιμη συμμετοχή και άρνηση κάθε χειραγώγησης και εργολαβικής ανάθεσης σε ειδικούς. Ήταν όμως κινήσεις μονοθεματικές, που αδυνατούσαν να εκφράσουν μία συνολική αντίσταση στην πολυμέτρη επίθεση που δεχόμαστε, απαιτούσαν τη συμμετοχή με βάση κάποιο ρόλο (κάτοικος, εργαζόμενος, καταναλωτής, κοκ) και δεν μπορούσαν να συνθέσουν ένα συνολικό μέτωπο ενάντια στο υπάρχον. Αυτό το μέτωπο αφηνόταν να δομηθεί σε πολιτικούς σχηματισμούς.

Αυτό ακριβώς υπερέβησαν οι λαϊκές δομές αυτές τις μέρες. Και εκεί θεωρούμε ότι είναι το στοίχημα για την ανάπτυξη ενός ρεύματος και μετώπου συνολικής αντίστασης αλλά και αντιπρότασης-αντιθέσμησης στις υπάρχουσες ιεραρχικές και συγκεντρωτικές δομές ανελευθερίας και ετερονομίας (καπιταλιστικές, κρατικές, δημοτικές, κομματικές).

Η δημιουργία κατά τόπους λαϊκών δομών των από τα κάτω. Δομών που θα ασχολούνται με τα πάντα, διότι τα πάντα μας αφορούν και για τα πάντα πρέπει να έχουμε λόγο. Η συμμετοχή θα είναι ως αγωνιζόμενων πολιτών, ακριβώς όπως έγινε και συνεχίζει να γίνεται στα πλαίσια της εξέγερσης. Δηλαδή ως πολιτών που αισθάνονται την καταπίεση, την εκμετάλλευση, την ανισότητα, την ανελευθερία. Που αντιλαμβάνονται ότι όλα αυτά έχουν ονοματεπώνυμο, όσον αφορά στις αιτίες τους. Που επιθυμούν να πάρουν τις υποθέσεις στα χέρια τους, να διεκδικήσουν την αξιοπρεπεία τους, να συνδιαλλαγούν και να συνδιαμορφώσουν απόψεις και θέσεις με τους ίσους τους και τέλος να δράσουν. Που αρνούνται την ανάθεση και τον ετεροκαθορισμό. Στην ουσία δομές που θα ανοίγουν ένα νέο τρόπο διεξαγωγής της πολιτικής και ενασκόλησης με τα κοινά. Δομές όπου θα μπορούμε να εντάξουμε όλους τους ρόλους μας και να συμμετέχουμε ως ολόκληρες. Δηλαδή εκεί θα είμαστε και εργαζόμενοι και καταναλωτές και γονείς και μαθητές και κάτοικοι. Δομές που θα ασχολούνται με κάθε τι σημαντικό σε σχέση με την εξασφάλιση των προς το ζην και την ποιότητα ζωής. Δομές που θα προάγουν την πρωτοβουλία, την αλληλεγγύη σε άλλους πολίτες και τόπους, την αλληλοβοήθεια, την αυτενέργεια, την ελευθερία. Δομές που θα έχουν το βλέμμα τόσο στο τοπικό, αφού εκεί θα είναι η γείωσή τους και η καρδιά τους, αλλά και στο συνολικό, δεδομένου ότι αποτελούν τμήματα μία συνολικής κοινωνικής-πολιτικής αντιθέσμησης και αντίστασης. Που θα προάγουν τόσο το λόγο-θεωρία όσο και τη δράση.

Ο καιρός είναι τώρα. Η εξέγερση και οι δομές που αναδύθηκαν από αυτήν, έδειξαν ότι είναι καιρός να οργανώσουμε την αντίστασή μας από καλύτερες βάσεις και να προχωρήσουμε στο επόμενο βήμα.

Με βιτριόλι και σφαίρες στο ψαχνό τον πόλεμο τον ζούμε κάθε μέρα εδώ

Τη Δευτέρα στις 22/12/08 η συνδικαλίστρια της Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού Κωνσταντίνα Κούνεβα, επιστρέφοντας από την δουλειά της δέχτηκε Δολοφονική Επίθεση από αγνώστους, οι οποίοι την περιέλουσαν με βιτριόλι και την ανάγκασαν να το καταπιεί, έξω από το σπίτι της στα Άνω Πετράλωνα. Η Κωνσταντίνα μεταφέρθηκε αμέσως στο νοσοκομείο του Ευαγγελισμού σε κρίσιμη κατάσταση με σοβαρά προβλήματα στην όραση, το αναπνευστικό, σε άλλα ζωτικά όργανα και στο πρόσωπο. Οι συνάδελφοί της καταγγέλλουν ότι η επίθεση προέρχεται από κύκλους της εργοδοσίας, η οποία τρομοκρατούσε όλες τις εργαζόμενες, και ειδικότερα την Κούνεβα, λόγω της έντονης συνδικαλιστικής της δραστηριότητας και της βουλγαρικής καταγωγής της.

Όπως αναφέρει το σωματείο, η Κωνσταντίνα είναι μία από τις εκατοντάδες μετανάστριες εργάτριες που εργάζεται χρόνια σαν καθαρίστρια σε καθεστώς υπενοικίασης. Μια εβδομάδα πριν την επίθεση που δέχτηκε, είχε έρθει σε κόντρα με την εργοδοσία της «ΟΙΚΟΜΕΤ», διεκδικώντας ολόκληρο το δώρο των Χριστουγέννων γι' αυτήν και τις συναδέλφισσές της, καταγγέλλοντας τις παρανομίες στη μισθοδοσία. Έχει προηγηθεί η εκδικητική απόλυση της μητέρας της από την ίδια εταιρεία και η δυσμενής μετάθεση της ίδιας στο Μαρούσι. Πράγματα καθόλου άγνωστα στο χώρο των εταιρειών καθαριότητας και υπενοικίασης εργαζομένων.

Η εργολαβική εταιρία στην οποία δούλευε η 44χρονη καθαρίστρια έχει δύο μεγάλους κρατικούς πελάτες, τον ΗΣΑΠ και την Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων (ΕΒΟ). Οι καταγγελίες του σωματείου προς τις κρατικές αυτές εταιρίες για τη βαριά εκμετάλλευση των εργαζομένων και την καταπάτηση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων έπεφταν στο κενό. Σύμφωνα με τους συνδικαλιστές του Σωματείου, η τρομοκρατία της επιχείρησης ήταν συνεχής. Όποια γυναίκα τολμούσε να ζητήσει το σεβασμό των δικαιωμάτων της απολυόταν. Το σωματείο έκανε διαρκείς παραστάσεις στην επιθεώρηση εργασίας, το υπουργείο Εργασίας αλλά και τη ΓΣΕΕ και το Εργατικό Κέντρο χωρίς να βρίσκει ανταπόκριση. Συνηθισμένη στάση των εργοδοτών, αφού ποτέ δεν ξεφεύγουν από την ασφάλεια των συμφερόντων τους διότι κάτι τέτοιο θα απειλούσε την σιγουριά τους. Επιλέγουν να αυτοπροσδιορίζονται ως "εκπρόσωποι των συμφερόντων των εργατών" ενώ λειτουργούν με όρους καιροσκοπικούς και δουλικούς, ώστε να μην θιγούν οι δικές τους εργασιακές σχέσεις. Έτσι, κανείς αρμόδιος φορέας δεν προσπάθησε να ελέγξει την εταιρεία. Ενώ, η αντιπρόεδρος του Σωματείου Β. Τσούνη, κάνει λόγο για επανειλημμένες τηλεφωνικές απειλές και στην ίδια αλλά και σε άλλες συναδέλφους της. Οι καθυστερημένες συμβάσεις, η υποχρέωση των εργαζομένων να υπογράφουν κατά την πρόσληψη και τα χαρτιά της απόλυσής τους, τα κλεμμένα μεροκάματα, οι κλεμμένες υπερωρίες, η διαφορά ανάμεσα σ' αυτά που υπογράφουν οι εργαζόμενοι και σ' αυτά που πραγματικά παίρνουν, η επιλογή σχεδόν αποκλειστικά μεταναστριών και μεταναστών με πράσινη κάρτα ώστε να βρίσκονται σε καθεστώς ομηρίας, η μη καταβολή εισφορών στο ΙΚΑ, πάντα με την κάλυψη του δημοσίου και των μίζαδωρων στελεχών του, που γνωρίζουν, υποθάλπουν και ενισχύουν τις μεσαιωνικές σχέσεις εργασίας, συνθέτουν τον κανόνα στους εργολάβους καθαριότητας. Οι εργαζόμενοι δουλεύουν 6 ώρες και πληρώνονται για 4,5 (μισθός και ένσημα) για να μην ξεπερνούν τις 30 ώρες, ώστε να γλιτώνει το αφεντικό την ένταξή τους στα βάρδια. Τρομοκρατούνται, μετατίθενται δυσμενώς, απολύονται και εκβιάζονται με οικειοθελή αποχώρηση (εργαζόμενη απειλήθηκε από την εργοδοσία, κρατούμενη για 4 ώρες σε χώρο της εταιρείας, μέχρι να υπογράψει την παραίτησή της). Το αφεντικό στήνει εργοδοτικό σωματείο για να χειραγωγήσει τους εργαζόμενους, ενώ απολύει και προσλαμβάνει κατά βούληση μην αφήνοντας κανένα περιθώριο εργασιακής επικοινωνίας και συλλογικής δράσης.

Αυτή η θρασύδειλη πράξη είναι μια σειρά καταστάσεων και αυτό το φριχτό γεγονός δεν είναι ξεκαθάρισμα "προσωπικών λογαριασμών". Τέτοιες μαφιόζικες επιθέσεις είναι σε ακραία μορφή μια προσπάθεια καταστολής που στοχεύει σε όλους όσους συμμετέχουν ενεργά σε κινητοποιήσεις. Όσο όμως η εξουσία θα προσπαθεί να εξασφαλίσει την ανικανότητα των "δούλων" της, με δολοφονικές επιθέσεις, με διώξεις, με προφυλακίσεις και με απελάσεις των εξεγερμένων του Δεκέμβρη για να μπορέσει να βασιλεύσει, εμείς θα είμαστε απέναντί της.

Είναι φανερό ότι η εξουσία ευδοκίμει στην κατάσταση σιωπής μιας κοινωνίας που βουλιάζει στην παραίτηση και επιτίθεται σε όσους διαμαρτύρονται, όπως πολύ χαρακτηριστικά δείχνουν τα γεγονότα του Δεκέμβρη και η στάση του κράτους, με το να συλλάβει παραπάνω από 200 εξεγερμένους, μαρτυρώντας τον φόβο του. Η Κωνστα-

Τους μήνες που πέρασαν, το στέκι πραγματοποιήσε -μεταξύ άλλων- τρεις εκδηλώσεις-παρεμβάσεις για αντίστοιχο αριθμό θεματικών. Δύο συναυλίες με πολύ μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία(των οποίων οι αφίσες ακολουθούν), κα-

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 18
πλατεία Παναγούλη,
(σε περίπτωση βροχής)

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: **ΔΗΜΙΟ**
ΜΕΘ/ΣΜΕΝΑ ΕΣΤΙΚΑ
PROPAGANDA
ΣΠΕΙΡΑ

ΣΤΙΣ 7/10 ΝΕΟΝΑΖΙ
ΕΠΙΤΕΦΗΚΑΝ ΜΕ ΜΑΧΑΙΡΙΕΣ
ΜΕΛΟΥΣ, ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ
ΜΑΦΗΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ, ΠΟΥ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕ Ο ΑΝΘΩΣ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΗΝ
ΠΛ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ. Η ΦΡΑΣΕΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΙΗΡΚΗΣ ΜΕΡΙΚΑ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΚΑΙ
ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΑΝ ΣΑΦΗΚΑ ΣΤΗΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ, ΕΝΩ ΟΙ ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΕΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗΚΑΝ ΣΤΟ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ, Ο ΕΝΑΣ ΜΕ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟ ΣΤΟ
ΠΝΕΥΜΟΝΑ.

ΔΕΚΑΔΕΣ ΤΕΤΟΙΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ, ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ, ΑΡΙΣΤΕΡΟΥΣ, ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ, ΠΑ
ΣΧΥΝΑ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ Η ΚΑΙ ΤΑ

ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΤΟΥΝ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΣΠΑΣΜΕΝΟ).
ΟΤΑΝ ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΤΟΥ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΝΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΕΙ
Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ, ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ ΤΟ
ΤΙΓΟΤΑ ΔΕ ΜΕΝΕΙ ΑΝΑΓΕΝΗΤΟ

θώς και συμμετοχή στην δεντροφύτευση που πραγματοποίησε ο δήμος. Στην δεντροφύτευση μοιράστηκε και το παραπάνω κείμενο, ενώ δεν έλειψαν και κάποιες λεκτικές εντάσεις με κάποιους από αυτούς που το κείμενο θίγει.

**ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΥΠΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ**

Ελευθεριακό στέκι "Πικροδάφνη"

ΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

/10 ώρα 19:30

**μετρό αγ. Δημητρίου
ή θα γίνει Κυριακή)**

ΥΡΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΟΝ, ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΜΗΚΙΣ, ΝΤΥΜΕΝΟΥΣ "ΠΕΡΙΕΡΓΑ", ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ, ΕΝΟ ΥΤΙΣΗΣ ΝΕΟΝΑΖΙ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΝΟΦΟΒΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΠΟΥ ΟΙ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙ ΝΑ ΣΗΚΩΣΟΥΝ ΚΕΦΑΛΙ (ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΣΥΝΑ ΚΟΙΣΜΟΥ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΤΟ (ΠΑΡΑ)ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΙΡΑΚΙΑ ΣΦΕΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ (ΑΡΧΟΥΣΑΣ) ΤΑΞΗΣ. ΚΑΘΩΣ ΜΑΣ.

ΣΥΝΕΝΟΧΗ

Αντιφασιστική Πρωτοβουλία
Ελευθεριακό στέκι «Πικροδάφνη»

ντίνα ήρθε σε αντιπαράθεση με την εργοδοσία, φώναζε ανοιχτά παρά αυτό το γενικό κλίμα φόβου και της περιθωριοποίησης που τόσο καλά και συστηματικά διατηρείται από τις άρχουσες ελίτ. Η συνήθεια του να ζει την αδικία, η αποδοχή της εκμετάλλευσης, ο εργασιακός μεσαίωνας, το σύγχρονο δουλεμπόριο που το βαφτίζουν «ενοίκιαση εργαζομένων», αποτελούν το άθλιο καθεστώς της εργοδοτικής τρομοκρατίας. Με όλα αυτά πάλευε η Κωνσταντίνα και για αυτό προσπάθησαν να την εξαφανίσουν. Τίποτα όμως δεν τελείωσε και τίποτα δεν θα τελειώσει, γιατί η κοινωνική ελευθερία είναι αδιαίρετη και ανήκει σε όλους μας.

Η Κωνσταντίνα είναι μία από εμάς.

Ο αγώνας της για αξιοπρέπεια και αλληλεγγύη είναι και δικός μας αγώνας.

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΗΣΑΠ-ΟΙΚΟΜΕΤ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

**Για οικονομική ενίσχυση στην Κωνσταντίνα, : 5012 019021 277 Τράπεζα Πειραιώς
DECHEVA ELENA KUNEVA KOSTADINKA NIKOLOVA**

Κείμενο από:

«Ανοιχτή λαϊκή συνέλευση από το Απελευθερωμένο δημαρχείο Αγίου Δημητρίου»
katadimadim@blogspot

Στις 21/1/2009 τα κτήρια της Επιθεώρησης Εργασίας στη Δάφνη, στην Αγία Παρασκευή και στον Πειραιά καταλείφθηκαν για κάποιες ώρες σε ένδειξη αλληλεγγύης προς την αγωνίστρια Κούνεβα και τον αγώνα των καθαριστριών ενάντια στην εκμετάλλευση και την τρομοκρατία των αφεντικών.

Απόσπασμα από το κείμενο που μοιράστηκε:

«Δεν ξεχνάμε βέβαια και το κράτος, έναν από τους κύριους μεσολαβητές των κοινωνικών σχέσεων. Υπάρχουν θεσμοί που δημιουργήθηκαν εντός του, στα πλαίσια του κοινωνικού κράτους οι οποίοι υποτίθεται πως προστατεύουν τα συμφέροντα των εργαζομένων. Τέτοιες είναι και οι επιθεωρήσεις εργασίας που τυπικά θεωρείται πως διερευνούν καταγγελίες εργαζομένων για εργοδοτική αυθαιρεσία. Το πόσο συνεπείς είναι προς την επίσημη αποστολή τους φαίνεται κι από την περίπτωση της Κωνσταντίνας. Σε τρεις διαφορετικές επιθεωρήσεις εργασίας είχε καταγγείλει το σωματείο της τις αυθαιρεσίες της ΟΙΚΟΜΕΤ αλλά καμία απολύτως δράση δεν ανέλαβαν, έστω και σε επίπεδο διερεύνησης. Δεν υπάρχουν και λίγες εξάλλου περιπτώσεις που καταγγελίες εργαζομένων αποθηκεύονται κατευθείαν στο αρχείο ή που ενημερώνονται και οι εργοδότες για αυτές με αποτέλεσμα οι καταγγέλλοντες εργαζόμενοι να στοχοποιούνται ή και να απολύονται. Ας το πάρουμε απόφαση, οι επιθεωρήσεις εργασίας είναι κι αυτές κομμάτι του αστικού κράτους και από αυτή τη θέση δεν μπορούν να είναι με το μέρος των εργατών. Δε λέμε βέβαια πως οι επιθεωρήσεις εργασίας δεν έχουν βοηθήσει ποτέ κανέναν ούτε πως θα ήταν κακό αν αυτές «έκαναν τη δουλειά τους». Το αντίθετο. Αυτό που ισχυριζόμαστε είναι πως τέτοιοι «από τα πάνω» θεσμοί υπόκεινται στην κρατική διαχείριση και σε πολύ συγκεκριμένους περιορισμούς και συνήθως η δράση τους φτάνει μέχρι εκεί που φτάνουν οι δυνατότητες των πιο «ευσυνείδητων» υπαλλήλων (που κι αυτοί φυσικά αποτελούν μειοψηφία). Εξάλλου, οι περιορισμοί αυτοί είναι σύμφυτοι με την κρατική τους υπόσταση: οι επιθεωρήσεις είναι προορισμένες να αντιμετωπίζουν εργάτες και εργοδότες ως ισότιμους πολίτες που απλά βρίσκονται σε κάποια διένεξη την οποία αυτές «διευθετούν». Και δεν πρόκειται να ξεχάσουμε ούτε τη ΓΣΕΕ και όλους τους πουλημένους εργατοπατέρες οι οποίοι είναι «επιστήμονες» της ταξικής «συνεργασίας» και πάντα έτοιμοι να υποχωρήσουν στα αιτήματά τους εμπρός στους επιχειρηματίες και το κράτος εάν διακυβεύεται η δύναμη της «εθνικής οικονομίας», έτοιμοι να ακυρώσουν πορείες στο όνομα της κοινωνικής ειρήνης εάν «κινδυνεύουν» από «κακούς» κουκουλοφόρους και διαδηλωτές. Αυτοί που υποκρίνονται πως εκπροσωπούν τα συμφέροντα των εργατών ενώ είναι οργανωμένοι σε μια κομματοκρατούμενη και εξουσιαστική γραφειοκρατία. Κι αυτοί δεν έκαναν το παραμικρό για να υπερασπιστούν τις εργάτριες της ΟΙΚΟΜΕΤ παρά τις τόσες καταγγελίες που τους κατέθεσαν αυτές. Ακόμη και τώρα αρνούνται, με διάφορα προσχήματα, να υπογράψουν υπόμνημα που κατέθεσε το σωματείο της Κωνσταντίνας στο υπουργείο Εργασίας».

ΚΑΤΑΛΗΨΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΑΦΝΗΣ

21/1/2009.

Μια αγκαλιά για όλους όσους παλεύουν για μια ελεύθερη ζωή...

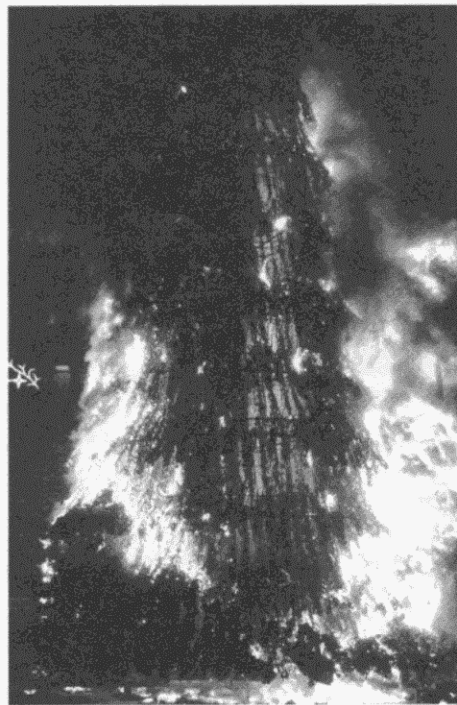
Οι συλληφθέντες είναι οι αιχμάλωτοι ενός κοινωνικού αγώνα που ξεκίνησε από την εν ψυχρώ δολοφονία ενός 15χρονου μαθητή και γρήγορα εξελίχθηκε σε μια γενικευμένη κοινωνική σύγκρουση, σε μια μαζική και εξεγερτική δράση χιλιάδων ανθρώπων, που ξεχύθηκαν στους δρόμους ενάντια στη βαρβαρότητα και τα καθημερινά εγκλήματα της εξουσίας.

Στη συστηματική βία κράτους και αφεντικών, οι αγωνιστές αντιτάσσουν πρακτικές κοινωνικής αντιβίας. Οι κατασταλτικές δυνάμεις, αφού δέχτηκαν το ξέσπασμα της κοινωνικής οργής, έκαναν μια συντονισμένη προσπάθεια καταστολής με εκατοντάδες συλλήψεις, προφυλακίσεις, με τόνους χημικών και δακρυγόνων, με διώξεις διαδηλωτών, με απαγγελίες κατηγοριών με βάση τον τρομονόμο και με απελάσεις μεταναστών. Προσπάθησαν έτσι, να επιβάλουν τον ενιαίο τρόπο και την υποταγή.

Μερικά άλλα τέτοια παραδείγματα προσπάθειας "επιβολής της νομιμότητας" και ποινικοποίησης του αγώνα είναι γεγονότα που συνέβησαν σε διάφορες πόλεις. Με συλλήψεις ατόμων ακόμα και μέσα στα νοσοκομεία (Νοσοκομείο της Κοζάνης), με την άριστη συνεργασία ιατρικού προσωπικού και ασφάλειας, όπου βρέθηκαν είτε ως τραυματίες, είτε για να βοηθήσουν τραυματισμένους διαδηλωτές. Επίσης πολλοί γιατροί είτε αρνήθηκαν να υπογράψουν εκθέσεις ξυλοδαρμών, είτε καταστράτηγαν το ιατρικό απόρρητο.

Η καταπάτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων, όπου 14χρονοι μαθητές κρατήθηκαν στο τμήμα για πάνω από 24 ώρες, η σωματική και ψυχολογική βία που ασκήθηκε στους συλληφθέντες για να αποσπαστούν ψευδείς καταθέσεις, οι προπηλακίσεις ακόμα και σε γονείς συλληφθέντων μαθητών. Η συνεχής καταστολή δίχως όρια, αρχή και τέλος, αφού ακόμα και συνοριοφύλακες με πολιτικά εκτελούσαν χρέη ασφάλειας. Στην Λάρισα, όπου συνέλαβαν 25 νέους από τους οποίους οι 17 είναι ανήλικοι μαθητές και τους παραπέμπουν με τον «αντιτρομοκρατικό» νόμο και με την κατηγορία της «σύστασης εγκληματικής - τρομοκρατικής οργάνωσης».

Όμως, όσο και αν "Η εξουσία κάνοντας ομοιόμορφη την πόλη θέλει να δείξει πως εδώ δε θα συμβεί τίποτα και τίποτα δε συνέβη ποτέ", εμείς είμαστε εδώ και θα μας βρίσκουν διαρκώς μπροστά τους, γιατί όλοι ξέρουμε πως την ελευθερία δεν την επαιτείς αλλά την κατακτάς.

για όσους ξεφύγαν από τον κύκλο της ντροπής...

Όσες φορές και να ξαναστήσεις το θλιβερό δέντρο σου και το ξαναστολίσεις με τις μπάλες τις μιζέριας σου,όσες φορές και να προσπαθήσεις να μας πνίξεις στις εμπορικές,γιορτινές σου μέρες,δεν θα καταφέρεις να γυρίσεις τις συνειδήσεις των ανθρώπων ξανά πίσω στις μέρες τις άγνοιας και της υποδούλωσης.Τα μάτια των αγωνιζόμενων κρατούμενων θα είναι εδώ για να μας θυμίζουν ότι τίποτα δεν τελείωσε,ότι όλα συνεχίζονται...

Είναι καθήκον μας να μην ξεχάσουμε τον λόγο που άναψε η Δεκεμβριανή φωτιά,τους "εμπρηστές"της αλλά και τα "θύματά"της. Όσο θα υπάρχουν λοιπόν αδέρφια που επειδή σηκώνουν ανάστημα και πολεμούν το φαύλο σύστημά σας , θα συλλαμβάνονται και θα δικάζονται ως τρομοκράτες, «τρομοκράτες» επειδή είχαν το σθένος και «τρομοκράτησαν» τις μεγάλες καρέκλες σας και τις μεγάλες κοιλιές σας ή τρομοκράτες επειδή κινδύνεψε η «ειρηνική» και «δίκαιη» κοινωνία σας απο αυτούς;την απάντηση την γνωρίζουμε,όπως γνωρίζουμε και ότι οι πραγματικοί τρομοκράτες βρίσκονται έξω και πάνω απο τα κεφάλια μας...

Όσο λοιπόν θα κρατούνται οι αγωνιζόμενοι στις σάπιες φυλακές σας,εμείς θα είμαστε όλο και πιο πολλοί απέναντί σας.Όσο για εσένα που λές ότι τιμάς την πατρίδα σου και τους τρανούς αγωνιστές σου,πού είσαι τώρα που ο αγώνας συνεχίζεται;σε τίποτα δεν διαφέρει κανέναν αγώνα για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια,γιατί είναι ο ίδιος σκοπός, η ίδια λαχτάρα και η ίδια οργή. Μην εξοργίζεσαι λοιπόν για τα σύμβολα όταν καίγονται, γιατί τα ίδια σύμβολα καίγονται καθημερινά απο τους εξουσιαστές σου...άλλωστε τα σύμβολα είναι σύμβολα, ενώ η ελευθερία ανθός.

Δεν θα σταματήσουν λοιπόν την φωνή μας με καμία τρομοκρατία,κανέναν φόβο.Δεν θα μας βάλουν στα κακοφτιαγμένα κουτάκια της ύπαρξης που εκείνοι δημιούργησαν για εμάς,δεν θα βρούν ποτέ τους ελευθεριακούς σπόρους που έχουμε κρύψει στο χώμα που πατάμε.

Οι Δεκεμβριανές μέρες του αγώνα θα συνεχίζονται όσο θα συνεχίζει να υπάρχει η βρώμικη ανάσα των φασιστών που θέλουν να μας εξουσιάζουν μέσα στα αυτιά μας.

Γι'αυτό αγωνίστηκαν οι συλληφθέντες, γι'αυτό θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε και εμείς.

Γιατί αν οι φωνές και οι σκέψεις ενωθούν, υπάρχει διέξοδος...

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΝΟΜΙΜΟΙ, ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ – ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ